

**ПРИВАТНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД «МІЖНАРОДНИЙ
ЕКОНОМІКО-ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ АКАДЕМІКА
СТЕПАНА ДЕМ'ЯНЧУКА»**

**ПЕДАГОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА ПСИХОЛОГІЇ**

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

**ОК 7 «ПСИХОЛОГІЧНИЙ ПРАКТИКУМ ІЗ
ІНДИВІДУАЛЬНОГО КОНСУЛЬТУВАННЯ
ОСОБИСТОСТІ»**

Рівень вищої освіти:	другий (магістерський) рівень
Галузь знань:	С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини»
Спеціальність:	С4 «Психологія»
Освітня програма:	«Психологія»

Робоча програма з навчальної дисципліни «Психологічний практикум із індивідуального консультування особистості» для студентів другого (магістерського) рівня вищої освіти за освітньою програмою «Психологія» спеціальністю С4 «Психологія» галузі знань С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини»

Розробник: к.психол.н., доцент Михальчук Ю.О.

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри психології

Протокол № 1 від «27» серпня 2026 року

Завідувач кафедри,
к.психол.н., доцент _____ (Михальчук Ю.О.)
(підпис) (прізвище та ініціали)

Робочу програму погоджено з гарантом освітньої програми «Психологія»

Гарант освітньої програми,
к.психол.н., доцент _____ (Михальчук Ю.О.)
(підпис) (прізвище та ініціали)

Схвалено навчально-методичною комісією педагогічного факультету

Протокол № 1 від «28» серпня 2026 року

Голова НМК _____ (Сойко І.М.)
(підпис) (прізвище та ініціали)

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів 4	Галузь знань: С Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини Спеціальність: С4 Психологія ОП Психологія	обов'язковий компонент ОП	
Загальна кількість годин - 120	рівень вищої освіти: другий (магістерський)	Рік підготовки:	
		1-й	1-й
		Семестр	
		1-й	1-й
		Лекції	
		20- год.	8- год.
		Практичні, семінарські	
		20- год.	8- год.
		Самостійна робота	
		80 год.	104 год.
		Вид контролю: іспит	

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Робоча програма навчальної дисципліни «Психологічний практикум із індивідуального консультування особистості» складена відповідно до освітньо-професійної програми підготовки здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня спеціальності С4 Психологія за освітньо-професійною програмою Психологія.

Сьогоднішній день підкреслює важливість надання психологічної допомоги через консультування, яке допомагає вирішувати складні життєві проблеми та сприяє особистісному розвитку. Хоча складно дати точне визначення цій діяльності або точно окреслити її сфери, консультування використовується в багатьох консультативних практиках. Фактично, в будь-якій галузі, де застосовуються психологічні знання, консультування є важливою формою роботи. Зростає потреба у висококваліфікованій підготовці майбутніх фахівців у наданні психологічної допомоги. Без знань у сфері консультативної психології жоден практикуючий психолог не зможе успішно працювати. Майбутні фахівці повинні знати специфіку психологічної допомоги, секрети організації та технології ведення консультативної бесіди, методи та прийоми терапевтичного впливу на клієнта та вміти проводити психоконсультативну зустріч з клієнтом, аналізувати проведену роботу, формувати запит на супервізію.

Мета: набуття особистісної готовності здобувачів освіти до майбутньої професійної діяльності шляхом поглиблення знань та практичних умінь з теорії та практики індивідуального психологічного консультування з урахуванням сучасних соціальних трансформацій та вироблення вмінь і навичок здійснювати професійну діяльність з людьми, що потребують психологічної допомоги.

Завдання: 1) набуття та розвиток професійної компетентності: набуття готовності використовувати знання з організації та проведення індивідуального психологічного консультування; 2) набуття та розвиток інформаційної компетентності: готовність аналізувати, інтерпретувати, систематизувати, критично оцінювати інформацію в процесі навчальної та практичної діяльності; уміння організовувати ефективний пошук інформаційних джерел з застосуванням новітніх інформаційних технологій; свідомо використовувати новітні інформаційні технології; 3) розвивати професійну компетентність в області практичної психології.

Результатом навчання за дисципліною є набуття здобувачами освіти відповідно до освітньо-професійної програми таких **компетентностей, ЗК (загальні компетентності), СК (спеціальні фахові компетентності):**

ЗК3. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

ЗК6. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).

ЗК7. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо.

ЗК9. Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети.

СК4. Здатність здійснювати практичну діяльність (тренінгову, психотерапевтичну, консультаційну, психодіагностичну) з використанням науково верифікованих методів та технік.

СК8. Здатність оцінювати межі власної фахової компетентності та підвищувати професійну кваліфікацію.

СК9. Здатність дотримуватися у фаховій діяльності норм професійної етики та керуватися загальнолюдськими цінностями.

СК10. Здатність розробляти та впроваджувати інноваційні методи психологічної допомоги клієнтам у складних життєвих ситуаціях

СК11. Здатність застосовувати сучасні методи психологічної допомоги людині в контексті впливу стресової / травматичної ситуації, в тому числі постраждалим від насильства та воєнного терору.

СК12. Здатність надавати психологічну допомогу особам з інвалідністю, розробляти методи психологічного супроводу в адаптації до нових життєвих умов, формувати моделі посилення ресурсів резильєнтності особистості в умовах кризових подій.

Результатом навчання за дисципліною є набуття студентами відповідно до освітньо-професійної програми таких **результатів навчання**:

ПР4. Робляти психологічний прогноз щодо розвитку особистості, груп, організацій.

ПР5. Розробляти програми психологічних інтервенцій (тренінг, психотерапія, консультування тощо), провадити їх в індивідуальній та груповій роботі, оцінювати якість.

ПР8. Оцінювати ступінь складності завдань діяльності та приймати рішення про звернення за допомогою або підвищення кваліфікації.

ПР12. Надавати кваліфіковану психологічну допомогу особистості у складних життєвих ситуаціях для активізації ресурсів її життєстійкості.

ПР13. Демонструвати навички надання психологічної допомоги особам з інвалідністю, здійснювати розробку методів психологічного супроводу в адаптації до нових життєвих умов, застосування методів емоційної та когнітивної саморегуляції для гармонізації психічного стану та оптимізації власної діяльності.

3. Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1. Сучасні парадигми психологічного консультування

Тема 1. Актуальні тенденції психологічного консультування. Механізми психологічного впливу в консультативній роботі: встановлення психологічного контакту, довіри та робочого альянсу; активного слухання; емпатія; рефлексія; вербалізація та прояснення проблеми; інтерпретація; конфронтація; підтримка; переконання; навчання; стимулювання самостійного пошуку клієнтом рішень. Значення особистості консультанта, його професійної позиції, комунікативної компетентності та характеру взаємодії з клієнтом у досягненні консультативних змін. Моделі консультативної допомоги. Професійна позиція консультанта. Етичні аспекти консультативної діяльності: принципи конфіденційності, добровільності, поваги до гідності та автономії клієнта, професійної компетентності, відповідальності, недискримінації, інформованої згоди, дотримання професійних меж і запобігання конфлікту інтересів. Аналіз етичних дилем, пов'язаних з подвійними стосунками, порушенням конфіденційності, подарунками, особистими межами, професійними контактами в соціальних мережах, онлайн-консультуванням та ситуаціями, коли інтереси клієнта можуть суперечити іншим професійним або правовим вимогам.

Література: основна [1-6] допоміжна [1; 4]

Тема 2. Сучасні настанови психологічного консультування. Особистість клієнта, як інструмент впливу, індивідуально-психологічні особливості, система потреб, мотивів, цінностей, установок, переконань, емоційних реакцій та способів поведінки. Вплив життєвого досвіду, соціального оточення, сімейних і міжособистісних взаємин на формування проблеми, з якою людина звертається по психологічну допомогу. Особистість психолога-консультанта як один із ключових інструментів професійної діяльності. Вплив особистісних характеристик консультанта на формування довіри, психологічного контакту та консультативного альянсу. Професійно важливі якості психолога: емпатія, автентичність, толерантність, емоційна стабільність, рефлексивність, уважність, комунікативна компетентність, здатність до безоцінкового прийняття, відповідальність та повага до автономії клієнта. Поняття професійної самосвідомості консультанта, його здатності усвідомлювати власні цінності, установки, переконання, стереотипи та емоційні реакції. Проблема перенесення власного життєвого досвіду на клієнта та ризик нав'язування йому особистих поглядів. Саморегуляція консультанта: уміння розпізнавати та контролювати власні емоційні реакції, зберігати професійну позицію у складних

консультативних ситуаціях, витримувати невизначеність і не поспішати з готовими рішеннями. Консультативні взаємини: правило трьох. Принципи надання психологічної допомоги особистості. Система основних принципів професійної психологічної допомоги, які визначають зміст, межі та характер взаємодії психолога з клієнтом. Межі психологічної допомоги, необхідність перенаправлення клієнта до іншого спеціаліста у випадках, що виходять за межі компетентності консультанта, а також значення супервізії у складних випадках.

Література: основна [1-6] допоміжна [2; 6]

Тема 3. Актуальні питання організації консультативної взаємодії. Структура консультації. Початок консультативної взаємодії. Термінологічна «кухня» консультування. Дослідження проблеми: збір інформації: напрями первинної діагностики: визначення актуального психологічного стану; виявлення емоційних, когнітивних і поведінкових проявів проблеми; визначення ситуацій, у яких проблема виникає або посилюється; виявлення факторів, що підтримують проблему; аналіз способів реагування клієнта; визначення внутрішніх і зовнішніх ресурсів; встановлення потенційних факторів ризику; визначення потреби в додатковому обстеженні або залученні іншого фахівця. Первинна діагностика проблеми. Ідентифікація проблеми – перехід від опису ситуації клієнта до визначення психологічного змісту проблеми. Постановка та розв'язання терапевтичного завдання. Результативність консультативної роботи.

Література: основна [1-6] допоміжна [4; 8-9]

Тема 4. Налагодження ефективного контакту психолога з клієнтом. Поняття про рапорт як стан психологічного контакту та взаємної налаштованості консультанта і клієнта, що створює основу для продуктивної консультативної взаємодії; аналіз значення довіри, психологічної безпеки, взаєморозуміння та прийняття у встановленні рапорту. Вербальні та невербальні компоненти рапорту: темп і гучність мовлення, інтонація, паузи, характер формулювань, міміка, жести, поза, дистанція та загальна манера взаємодії. Підстройка як спосіб адаптації консультанта до особливостей комунікації клієнта, що допомагає створити комфортні умови для взаємодії: фокус уваги та калібрування. Калібрування як уважне спостереження за індивідуальними особливостями поведінки клієнта та змінами його стану в процесі спілкування, що має наступні параметри: темп і ритм мовлення; гучність і тон голосу; паузи; міміка; жести; поза; напрям і характер погляду; загальна рухова активність; зміни емоційного вираження. Сутність підстройки. Відмінність між професійною підстройкою та механічним копіюванням поведінки клієнта. Робота з сенсорними модальностями. Нетестова діагностика: поняття про психологічні ключі. Розглядається значення гнучкості консультанта: психолог має змінювати спосіб комунікації залежно від ситуації, але водночас зберігати власну професійну позицію та межі.

Література: основна [1-6] допоміжна [3]

Тема 5. Консультативне інтерв'ю. Техніки прояснення інформації: рефлексивне слухання, заохочення мовлення. Значення активного та рефлексивного слухання як основи встановлення продуктивної консультативної взаємодії. Способи демонстрації психологом уваги до висловлювань клієнта: вербальні та невербальні сигнали, короткі репліки підтримки, паузи, перефразування, резюмування. Прийоми заохочення мовлення, які допомагають клієнтові продовжувати розповідь і самостійно розкривати значущі аспекти проблеми. Послідовність уточнення інформації: факт → ситуація → сприйняття клієнта → переживання → значення ситуації → наслідки для поведінки. Вивчення

невербальних проявів, зокрема зміни міміки, інтонації, пози, жестів та загальної поведінкової активності. Сутність відображення почуттів як консультативної мікронавички, за допомогою якої психолог вербалізує передбачуваний емоційний стан клієнта. Труднощі розпізнавання складних, суперечливих або змішаних емоцій. Техніка спрямування уваги клієнта на найбільш психологічно значущий аспект його розповіді. Фокусування на актуальних почуттях, думках, потребах, міжособистісних взаєминах, поведінці або значенні проблемної ситуації. Аналіз ролі психолога у визначенні центральної теми консультації без позбавлення клієнта можливості самостійно визначати пріоритети. Вивчення відмінності між емпатійним розумінням, співчуттям, жалем, порадою та заспокоєнням. Вивчення взаємозв'язку між подією, її інтерпретацією, емоційною реакцією та поведінкою клієнта. Вивчення можливості комбінування кількох мікронавичок в одній консультативній відповіді.

Література: основна [1-6] допоміжна [6]

Змістовий модуль 2. Актуальні питання психологічного консультування

Тема 6. Емоційні реакції клієнта на консультації. Мова тілесного симптому, взаємозв'язок психологічного стану людини з особливостями її тілесного самовідчуття та переживання. Аналіз можливості використання клієнтом тілесних відчуттів як додаткового джерела інформації про його емоційний досвід, напруження, потреби та ставлення до проблемної ситуації. Активізація несвідомих процесів, роль асоціацій, спонтанних образів, повторюваних тем, метафор, фантазій, сновидінь та емоційних реакцій у процесі самопізнання. Робота з образом і символом, значення образів і символів як засобів вираження складного або важко вербалізованого внутрішнього досвіду. Використання метафор, малюнків, уявних образів, казкових сюжетів, предметів-символів та інших проєктивно-творчих засобів у консультативній роботі. Трансформація емоційних реакцій. Розгляд послідовність: ситуація → сприйняття → емоційна реакція → тілесні відчуття → думки → поведінка → можливі альтернативи. Усвідомлення проблеми клієнтом. Аксиологія консультування. Консультативний діалог як засіб поступового дослідження проблеми без передчасного нав'язування пояснень.

Література: основна [1-6] допоміжна [8-9]

Тема 7. Засоби впливу на клієнта. Терапевтичний аспект консультування. Техніки зв'язування як способи поєднання окремих елементів розповіді клієнта в цілісну систему: фактів, думок, почуттів, поведінки, життєвого контексту та особистісних значень. Використання психологом перефразування, узагальнення, резюмування та встановлення зв'язків між різними висловлюваннями клієнта. Неконгруентність як невідповідність між різними компонентами досвіду людини — словами, емоціями, тілесними реакціями, поведінкою, потребами або заявленими намірами. Аналіз способів делікатного звернення уваги клієнта на невідповідність без звинувачення чи дискредитації його позиції. Зворотний зв'язок як засіб допомоги клієнтові в усвідомленні власних способів мислення, емоційного реагування та поведінки. Формули зворотного зв'язку на основі спостереження: «Я почув..., помітив..., мені здається..., як це звучить для вас?». Інтерпретація як консультативний прийом, за допомогою якого психолог пропонує клієнтові можливе пояснення взаємозв'язків між його думками, почуттями, мотивами, поведінкою та життєвими ситуаціями. Конфронтація як професійне звернення уваги клієнта на суперечності, невідповідності або уникнення певного аспекту проблеми. Робота з опором як можливий прояв труднощів клієнта у прийнятті певної інформації, зміні звичних способів поведінки або зверненні до емоційно значущого матеріалу. Навіювання як основа інтервенції. Психологічна інформація як чинник впливу. Взаємозв'язок консультативних технік та професійної етики.

Література: основна [1-6] допоміжна [5]

Тема 8. Техніки трансформації. Інсайт як усвідомлення клієнтом раніше неочевидного зв'язку між власними думками, почуттями, потребами, мотивами, поведінкою та життєвими ситуаціями. Умови, що сприяють виникненню інсайту: безпечна атмосфера, рефлексія, уточнення, фокусування, зіставлення різних аспектів досвіду, виявлення суперечностей. Маєвтика як спосіб допомоги людині у самостійному пошуку відповіді через систему продуманих запитань; сократичний діалог. Значення відкритих запитань: «Що змушує вас так думати?», «Які є докази цього переконання?», «Чи можливе інше пояснення?», «Що зміниться, якщо подивитися на ситуацію інакше?». Віддзеркалення як спосіб повернення клієнтові його власного змісту, емоцій та способів сприйняття ситуації. Вивчення формулювань: «Я правильно розумію, що...», «Схоже, для вас це означає...», «Коли ви про це говорите, я чую багато...». Директиви як форма консультативного впливу, за якої психолог пропонує клієнтові певний спосіб дії, поведінковий експеримент, завдання або напрям подальшої роботи. Співвідношення директивних і недирективних способів консультування. Переформування, або рефреймінг як зміна ракурсу сприйняття ситуації, її значення або способу інтерпретації без заперечення самого досвіду клієнта; аналіз можливості переосмислення проблемної ситуації через пошук іншого контексту, значення, функції або перспективи; вивчення різних форм рефреймінгу: зміна контексту, зміна значення, пошук альтернативного пояснення, переоцінка попереднього досвіду. Актуалізація ресурсів людини. Арсенал психотехнологій та еклектизм як свобода вибору та сукупність методів, технік і психотехнологій, які можуть використовуватися залежно від запиту, особливостей клієнта та етапу консультативного процесу. Психологічне консультування як крок до себе. Аналіз шляху клієнта від зовнішнього опису проблеми до усвідомлення власного внеску в ситуацію, виявлення ресурсів та формування особистісно значущих рішень. Вивчення ролі консультанта як професійного партнера, який створює умови для самодослідження, але не проживає процес змін замість клієнта.

Література: основна [1-6] допоміжна [1]

Тема 9. Перенесення і контрперенесення у психологічному консультуванні. Сутність перенесення як процесу, у якому клієнт може сприймати психолога крізь призму

попереднього досвіду значущих стосунків, минулих взаємодій, очікувань, установок і способів побудови контакту. Можливі прояви перенесення: надмірна потреба в схваленні, страх осуду, недовіра, очікування постійної підтримки, ідеалізація або, навпаки, надмірна критичність до психолога. Форми прояву перенесення у консультативному процесі. Позитивні та негативні емоційні реакції, залежність, ідеалізація, недовіра, уникнення, прагнення отримати схвалення або особливе ставлення. Контрперенесення як сукупність емоційних реакцій психолога, які виникають у процесі взаємодії з клієнтом і можуть бути пов'язані як із самим клієнтом та особливостями взаємодії, так і з особистим досвідом консультанта. Розгляд реакцій надмірної симпатії, роздратування, бажання врятувати клієнта, надмірної опіки, нетерпіння, дистанціювання або прагнення довести власну професійну компетентність. Правила консультування для психологів-початківців. Система базових професійних правил, які допомагають початківцеві організувати безпечну та етичну консультативну взаємодію. Супервізія та саморефлексія як засоби професійної безпеки.

Література: основна [1-6] допоміжна [1]

Тема 10. Фахова підготовка психолога-консультанта в сучасних умовах. Професійна підготовка психолога-консультанта: зміст, структура та основні етапи професійної підготовки психолога-консультанта. Аналіз значення фундаментальної психологічної освіти, засвоєння теоретичних знань, формування практичних консультативних навичок, професійної етики та здатності працювати в межах власної компетентності. Підвищення професійної кваліфікації психолога-консультанта. Вивчення системи професійних компетентностей, необхідних для здійснення консультативної діяльності. Аналіз здатності психолога оцінювати межі власної професійної компетентності, своєчасно звертатися за супервізійною підтримкою та перенаправляти клієнта до іншого фахівця, якщо ситуація виходить за межі його професійних можливостей. Безперервний професійний розвиток як постійний процес навчання та вдосконалення професійних компетентностей. Аналіз форм професійного розвитку: тематичне навчання, курси підвищення кваліфікації, тренінги, семінари, конференції, професійні практикуми, супервізія, інтервізія, самостійне опрацювання наукової літератури та ознайомлення з сучасними професійними стандартами. Супервізія як невід'ємна частина професійної діяльності психолога-консультанта, форма професійної підтримки та аналізу практичної роботи психолога. Рівні та форми супервізії. Структура супервізійної роботи: підготовчий, основний і завершальний. Вивчення Закону України № 4223-IX «Про систему охорони психічного здоров'я в Україні». Аналіз структури та основних положень Закону України від 15 січня 2025 року № 4223-IX, який визначає правові, організаційні, економічні та соціальні засади системи охорони психічного здоров'я в Україні. Опрацювання статей. Практичне значення законодавчого регулювання професійної діяльності психолога. Розгляд значення нормативно-правової грамотності для майбутнього психолога.

Література: основна [1-6] допоміжна [2]

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин									
	денна форма					Заочна форма				
	усього	у тому числі				усього	у тому числі			
		л	п	лаб	с.р.		л	п	лаб	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Змістовий модуль 1. Сучасні парадигми психологічного консультування										

Тема 1. Актуальні тенденції психологічного консультування.	12	2	2	-	8	12	-	-	-	12
Тема 2. Сучасні настанови психологічного консультування	12	2	2	-	8	12	-	-	-	12
Тема 3. Актуальні питання організації консультативної взаємодії	12	2	2	-	8	12	2	-	-	10
Тема 4. Налагодження ефективного контакту психолога з клієнтом	12	2	2	-	8	12	-	2	-	10
Тема 5. Консультативне інтерв'ю	12	2	2	-	8	12	2	2	-	8
Змістовий модуль 2. Актуальні питання психологічного консультування										
Тема 6. Емоційні реакції клієнта на консультації	12	2	2	-	8	12	-	2	-	10
Тема 7. Засоби впливу на клієнта. Терапевтичний аспект консультування	12	2	2	-	8	12	2	-	-	10
Тема 8. Техніки трансформації	12	2	2	-	8	12	-	-	-	12
Тема 9. Перенесення і контрперенесення у психологічному консультуванні	12	2	2	-	8	12	2	-	-	10
Тема 10. Фахова підготовка психолога-консультанта в сучасних умовах.	12	2	2	-	8	12	-	2	-	10
Усього годин	120	20	20	-	80	120	8	8	-	104

5.Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
Змістовий модуль 1. Сучасні парадигми психологічного консультування		
1	Актуальні тенденції психологічного консультування	2/-
2	Сучасні настанови психологічного консультування	2/-
3	Актуальні питання організації консультативної взаємодії. Рольова гра: «Перша зустріч з психологом-консультантом».	2/-
4	Налагодження ефективного контакту	2/2
5	Консультативне інтерв'ю. Рольові ігри: «Відпрацювання навичок заохочення мовлення», «Консультативне інтерв'ю», «Відстоювання теми для спілкування».	2/2
Змістовий модуль 2. Актуальні питання психологічного консультування		
6	Емоційні реакції клієнта на консультуванні	2/2
7	Засоби впливу на клієнта. Терапевтичний аспект консультування	2/-
8	Техніки трансформації	2/-
9	Перенесення і контрперенесення у психологічному консультуванні	2/-
10	Фахова підготовка психолога-консультанта в сучасних умовах	2/2
	Разом	20/8

6. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
Змістовий модуль 1. Сучасні парадигми психологічного консультування		
1	Актуальні тенденції психологічного консультування	8/12
2	Сучасні настанови психологічного консультування	8/12
3	Актуальні питання організації консультативної взаємодії	8/10
4	Налагодження ефективного контакту	8/10
5	Консультативне інтерв'ю	8/8
Змістовий модуль 2. Актуальні питання психологічного консультування		
6	Емоційні реакції на консультуванні	8/10
7	Засоби впливу на клієнта. Терапевтичний аспект консультування	8/10
8	Техніки трансформації	8/12
9	Перенесення і контрперенесення у психологічному консультуванні	8/10
10	Фахова підготовка психолога-консультанта в сучасних умовах	8/10
	Разом	80/104

7. Завдання для опрацювання тем дисципліни

Назва теми	Зміст завдання для відпрацювання пропущених занять і невиконаних завдань	Форми контролю	Література	Кількість балів
Змістовий модуль 1. Сучасні парадигми психологічного консультування				
Тема 1. Актуальні тенденції психологічного консультування	Вивчення лекційного матеріалу,	Експрес опитування, складання термінологічного словника, підготовка тестів.	основна [1-6] допоміжна [1; 4]	6

консультування	підготовка практичного заняття	до	Описати медіаторську функцію психолога-консультанта. Ознайомитись з Етичним кодексом українських психологів та порівняти його з відповідними зарубіжними документами. «Один запит — різні моделі» Один і той самий клієнтський запит пропонується розглянути з позицій 3–4 різних консультативних підходів. Студенти визначають, як змінюватимуться роль психолога, характер взаємодії, питання до клієнта та способи психологічного впливу. Творчі завдання: 1) «Етичний детектив» Студентам пропонуються короткі ситуації з потенційними етичними порушеннями. Наприклад: консультант став клієнту другом у соціальній мережі; клієнт подарував психологу дорогий подарунок; психолог розповів знайомим про випадок клієнта без називання імені; клієнт просить психолога прийняти рішення замість нього. Завдання — знайти етичну проблему та запропонувати професійний спосіб її вирішення; 2) дискусія «Де закінчується допомога і починається вплив?» Дискусія про межі психологічного впливу. Студенти аналізують, коли підтримка, порада, переконання чи інтерпретація можуть бути корисними, а коли вони можуть обмежувати автономію клієнта; 3) «Межі професійної компетентності» Запропонувати студентам 10		
----------------	--------------------------------------	----	--	--	--

		різних запитів клієнтів і визначити: «Можу консультиувати самотійно», «потребую супервізії/додаткової підготовки», «потрібне перенаправлення до іншого фахівця». Завдання формує відповідальне ставлення до професійних меж; 4) «Консультант без слів» Міні-вправа на невербальну комунікацію. Один студент демонструє консультативну позицію лише за допомогою міміки, пози, жестів і дистанції, а група визначає, яку позицію він транслює: підтримувальну, байдужу, авторитарну, невпевнену, партнерську тощо		
Тема 2. Сучасні настанови психологічного консультивання	Вивчення лекційного матеріалу, підготовка до практичного заняття	Експрес опитування, складання термінологічного словника, підготовка тестів. Підбір тренінгових вправ на розвиток емпатії. Творчі завдання: 1) «Портрет клієнта». Студенти отримують опис умовного клієнта та створюють його психологічний консультативний портрет; 2) «Я — інструмент професії» створення студентами «професійного дзеркала консультанта», де визначено професійні ресурси → мої сильні сторони → що може допомагати клієнту → що потребує розвитку → які власні установки можуть впливати на роботу → як я можу контролювати їхній вплив; 3) «Консультативна взаємодія: знайди помилку»: пропонується короткий діалог між психологом і клієнтом, у якому навмисно допущені	основна [1-6] допоміжна [2; 6]	6

		помилки: психолог перебиває клієнта; дає готові поради; оцінює поведінку клієнта; розповідає про власний досвід замість роботи із запитом; ігнорує емоції клієнта; порушує професійні межі. Завдання: знайти всі помилки, визначити, який принцип або компонент професійної взаємодії порушено, та переписати репліки консультанта у професійно доцільній формі.		
Тема 3. Актульні питання організації консультативної взаємодії	Підготовка до практичного заняття, виконання практичних завдань.	Експрес опитування, складання термінологічного словника, підготовка тестів. Запропонуйте на набір симптомів, які б описували: «синдром дитячого неблагополуччя дитини 1-2 років», «синдром, неблагополучного підлітка», «синдром нелюблячого батька», «синдром невпевненого батька», «синдром побитої жінки». Кейси: «Аналіз скарги клієнта», «Формування психологічних гіпотез».	основна [1-6] допоміжна [4; 8-9]	6
Тема 4. Налагодження ефективного контакту	Підготовка до практичного заняття, виконання практичних завдань.	Експрес опитування, складання термінологічного словника, підготовка тестів. Доповіді на вибір: «Тренування гостроти зорового сприйняття»/ «Формування тактики і стратегії дослідження проблеми клієнта». Кейси та творчі завдання: «Підстройка 1-го порядку», «Визначення провідного сенсорного каналу», «Формування тактики і стратегії дослідження проблеми клієнта», «Визначення характерних патернів репрезентації людиною свого внутрішнього досвіду».	основна [1-6] допоміжна [3]	6
Тема 5. Консультативне	Підготовка до практичного	Експрес опитування, складання термінологічного	основна [1-6] допоміжна [6]	6

інтерв'ю	заняття, виконання практичних завдань.	словника, підготовка тестів. Доповідь на тему: «Види запитань: відкриті та закриті запитання». Робота в «парах» (консультант-клієнт): «Різниця між рефлексивним та нереклексивним слуханням». Творчі завдання: 1) «Перетвори запитання на підтримку». Студентам надаються закриті або директивні запитання психолога: «Ви сварилися з батьками?», «Ви через це засмучені?», «Чому ви не поговорили з ним?». Завдання — переформулювати їх у відкриті, уточнювальні та емпатійні репліки, які сприятимуть продовженню розповіді клієнта; 2) «Емпатійний редактор». Студентам пропонуються типові, але малоефективні реакції психолога: «Не переживайте», «Усе буде добре», «Вам треба просто відпустити цю ситуацію», «Я вас прекрасно розумію». Необхідно перетворити кожну репліку на відповідь, яка демонструє емпатійне розуміння, не дає передчасних порад і залишає клієнтові простір для подальшого розкриття переживань.		
Змістовий модуль 2. Актуальні питання психологічного консультування				

Тема 6. Емоційні реакції на консультуванні	Підготовка до практичного заняття, виконання практичних завдань.	Експрес опитування, складання термінологічного словника, підготовка тестів. Доповідь: «Опір клієнта до психологічної роботи». Кейси: «Формування психотерапевтичних реакцій»/«Виявлення опору клієнта до психологічної роботи». Творчі завдання: 1) «Що говорить тіло?» Студентам пропонується консультативна ситуація, у якій клієнт описує тілесне відчуття під час переживання проблемної ситуації. Необхідно скласти 5–7 запитань, які допоможуть дослідити це переживання, не роблячи висновку про медичну або психологічну причину симптому. Окремо визначити, які формулювання психолога можуть бути некоректними або нав'язливими; 2) «Мій символ проблеми». Студент обирає умовну консультативну проблему та створює її символічний образ у вигляді малюнка, метафори або короткого опису. Після цього формулює запитання, за допомогою яких психолог міг би допомогти клієнтові самостійно дослідити значення цього символу. Забороняється використовувати готові універсальні трактування символів.	основна [1-6] допоміжна [8-9]	6
Тема 7. Засоби впливу на клієнта. Терапевтичний аспект консультування	Підготовка до практичного заняття, виконання практичних завдань.	Експрес опитування, складання термінологічного словника, підготовка тестів. Подивитися навчальний фільм про роботу психолога-консультанта. Виділити вдалі та менш вдалі фрагменти роботи, вказати на основні помилки, які ви помітили в його роботі. Кейси: «Сповідь клієнта», «Аналіз	основна [1-6] допоміжна [5]	6

		концептуальної структури», Інтерперсональний конфлікт», «Формування психотерапевтичних реакцій», «Виявлення опору». Творчі завдання: 1) «Один випадок — три ракурси». Студент отримує опис проблемної життєвої ситуації. Необхідно сформулювати: її первинне проблемне бачення; можливий альтернативний ракурс через рефреймінг; ресурсний погляд на ту саму ситуацію. Після цього визначити, який варіант може бути найбільш прийнятним для самого клієнта та чому рефреймінг не повинен заперечувати реальність його труднощів; 2) «Віддзеркалення без інтерпретації». У парах один студент розповідає протягом 2–3 хвилин про умовну проблему, а другий використовує лише віддзеркалення змісту, почуттів та значень. Забороняється давати поради, оцінки та інтерпретації. Після вправи «клієнт» визначає, які репліки допомогли йому краще почути та зрозуміти себе; 3) «Ресурсна карта». Студентам пропонується умовний клієнт, який переживає складну життєву ситуацію. Необхідно створити його ресурсну карту, визначивши: внутрішні ресурси; навички та попередній досвід; значущі стосунки; зовнішні ресурси; цінності; потенційні джерела підтримки; один конкретний крок, який може бути здійснений із використанням знайдених ресурсів.	
--	--	---	--

Тема 8. Техніки трансформації	Підготовка до практичного заняття, виконання практичних завдань	Експрес опитування, складання термінологічного словника, підготовка тестів. Психологічне есе на вибір: «Психологічне консультування як крок до себе» / «Інсайт: сутність та складові». Кейси та творчі завдання: «Робота з притчами», «Директивні форми впливу (робота в трійках)», «Рефреймінг», «Позитивне пересмислення», «Емпатійна відповідь»	основна [1-6] допоміжна [1]	6
Тема 9. Перенесення і контрперенесення у психологічному консультуванні	Підготовка до практичного заняття, виконання практичних завдань	Експрес опитування, складання термінологічного словника, підготовка тестів. Підготовка доповіді на вибір: «Види перенесення» / «Види контрперенесення». Творча вправа: «Професійна межа» . У малих групах студенти отримують картки із ситуаціями: клієнт пропонує подарунок; просить психолога стати його другом у соціальних мережах; хоче зустрітися поза консультацією; просить надати особистий номер телефону; вимагає постійного контакту між сесіями. Для кожної ситуації необхідно визначити потенційну професійну проблему та запропонувати коректний спосіб реагування психолога.	основна [1-6] допоміжна [1]	6
Тема 10. Фахова підготовка психолога-консультанта в сучасних умовах.	Підготовка до практичного заняття, виконання практичних завдань.	Експрес опитування, складання термінологічного словника, підготовка тестів. Написання психологічних есе на вибір: «Напрями професійного розвитку психолога» / «Супервізія як форма професійної підтримки та розвитку фахівців допомагаючих професій». Обговорення	основна [1-6] допоміжна [2]	6

		кейсу: «Консультація з підлітком». Вивчення статей Закону України № 4223-IX «Про систему охорони психічного здоров'я в Україні». Творчі завдання: 1) «Моя професійна траєкторія». Студенти створюють індивідуальну карту професійного розвитку психолога-консультанта: освіта → практична підготовка → перші професійні навички → підвищення кваліфікації → супервізія → професійна спеціалізація → безперервний розвиток. Для кожного етапу визначають знання, уміння та компетентності, які необхідно сформулювати; 2) «Закон на практиці». Студенти працюють із текстом Закону № 4223-IX. Кожна група отримує одну з тем: підготовка фахівців, безперервний професійний розвиток, стандарти якості, супервізія, сертифікація, доказовість. Завдання — визначити відповідні положення Закону та пояснити на конкретному прикладі, як вони можуть впливати на професійну діяльність психолога-консультанта.		
--	--	---	--	--

Індивідуальні завдання

Творчі завдання / індивідуальні проекти:

- **«Психолог ХХІ століття»**. Студенти створюють образ сучасного психолога-консультанта: визначають його професійні компетентності, цінності, навички, особистісні якості та сучасні формати роботи. Результат можна представити у вигляді постера, інфографіки або ментальної карти.
- **«Створи кодекс консультанта»**. Малі групи створюють власний короткий **«10 правил професійного психолога-консультанта»**, після чого порівнюють варіанти та формують спільний кодекс групи.

- **«Мій професійний профіль».** Студенти створюють власну модель майбутнього консультанта: «Яким психологом я хочу бути?» — професійні цінності, межі компетентності, стиль взаємодії, сильні сторони, навички, які необхідно розвивати.
- **«Консультативне табу».** Кожна група формулює 5–7 дій, яких психолог-консультант не повинен допускати у професійній взаємодії. Після презентації групи обговорюють, чи завжди ці правила є абсолютними та від чого залежить етична оцінка ситуації
- **«Від скарги до психологічної проблеми».** Студентам пропонуються висловлювання клієнтів: «Я нічого не встигаю», «Мене ніхто не розуміє», «Я постійно сварюся з батьками», «Я боюся зробити помилку», «Не знаю, чого хочу від життя».
- **Завдання:** для кожної ситуації визначити: скаргу → можливий запит → питання для збору інформації → можливу психологічну проблему → робочу гіпотезу → можливу мету консультування.
- **«Консультативна карта проблеми».** Студенти створюють графічну карту проблеми клієнта. У центрі — проблема, навколо неї: причини/чинники → думки → емоції → поведінка → наслідки → фактори, що підтримують проблему → ресурси → можливості змін. Після створення карти студенти визначають, на якому рівні доцільно поставити консультативне завдання і чому.
- **«SMART-ціль для консультанта і клієнта».** Студентам даються загальні цілі: «Хочу стати впевненішим», «Хочу перестати нервувати», «Хочу налагодити стосунки з батьками», «Хочу бути щасливішим». Завдання — перетворити їх на конкретні, реалістичні та орієнтовані на зміни цілі консультативної роботи. Після цього студенти визначають: що залежить від клієнта; що залежить від психолога; за якими ознаками можна буде зрозуміти, що відбулися зміни; які проміжні завдання необхідно виконати.
- **«Встанови рапорт».** Студенти працюють у парах: консультант — клієнт. «Клієнт» отримує картку з певною манерою спілкування: говорить швидко/повільно, коротко/розгорнуто, моцйно/стримано, невпевнено/категорично. Завдання «консультанта» — встановити контакт, використовуючи активне слухання, емпатію, відповідний темп комунікації та уточнювальні запитання. Після вправи пара обговорює: що сприяло контакту, а що його ускладнювало.
- **«Скажи по-іншому».** Студентам пропонуються висловлювання клієнта: «Я взагалі не бачу, куди рухатися далі»; «Ця ситуація звучить для мене неправильно»; «Я відчуваю, що втратив контроль». Завдання — сформулювати уточнювальні репліки консультанта, які зберігають зміст висловлювання клієнта та допомагають поглибити його опис.
- **«Створи консультативний діалог».** Студенти створюють короткий фрагмент консультативної бесіди, у якому необхідно продемонструвати: встановлення рапорту; фокус уваги; калібрування; природну підстройку; роботу з сенсорними характеристиками мовлення; використання психологічного ключа; обов'язкову перевірку припущення через запитання. Після виконання група аналізує діалог за схемою: «Що психолог помітив?» → «Що він припустив?» → «Як перевірів припущення?» → «Чи залишив клієнту можливість самому пояснити свій досвід?».
- **«Консультативний конструктор».** У трійках студенти моделюють фрагмент консультації: клієнт — психолог — спостерігач. Завдання психолога — у межах 5 хвилин продемонструвати щонайменше чотири прийоми: зв'язування інформації, зворотний зв'язок, роботу з неконгруентністю або опором та надання психологічної інформації. Спостерігач визначає, чи були інтервенції доречними, чи не перетворилися вони на тиск, оцінювання або нав'язування позиції психолога.

- **«Консультативний конструктор».** У трійках студенти виконують ролі **клієнта, консультанта та спостерігача**. «Клієнт» отримує проблемну ситуацію. «Консультант» має побудувати 5–7-хвилинний фрагмент роботи, використовуючи щонайменше чотири техніки: сократичний діалог, віддзеркалення, рефреймінг, актуалізацію ресурсів та, за необхідності, директиву. «Спостерігач» визначає, чи відповідає кожна техніка запиту клієнта, чи зберігається його автономія та чи не стає психолог надмірно директивним. Після вправи проводиться обговорення професійного вибору технік.
- **«Кодекс психолога-початківця».** Студенти створюють власний **«Кодекс перших 10 правил консультанта»**. До нього мають увійти правила щодо слухання клієнта, професійних меж, конфіденційності, роботи з власними емоціями, перенесенням і контрперенесенням, супервізії та професійної відповідальності.
- **«Портфоліо професійної компетентності».** Студенти створюють умовне професійне портфоліо майбутнього психолога-консультанта, яке містить: освіту, професійні компетентності, пройдені навчання, напрями професійного розвитку, супервізійні потреби, етичні принципи та план подальшого навчання. Завершується вправа формуванням особистого **«плану професійного розвитку на 3 роки»** із визначенням конкретних освітніх і супервізійних цілей.

Завдання 1. Розширити та доповнити складові етапів проблемного аналізу (схеми консультативного процесу):

I етап. Аналіз змісту скарги клієнта:

II етап. Аналіз психологічної ситуації:

III етап. Аналіз психологічних проблем:

IV етап. Формулювання консультативного завдання:

V етап. Розв'язання консультативного завдання:

Аналіз кейсу «Консультативна бесіда з елементами проблемного аналізу».

Завдання 2. Доповніть список тем або стимулів для консультативного діалогу (доповнити 10-ма різними темами)

- ❖ «Як ваші справи з друзями? Батьками? В навчанні? На роботі?»
- ❖ «Що запам'яталося вам минулого тижня...»
- ❖ «Розкажіть, що вас тривожить або напружує останнім часом»
- ❖ «Розкажіть про ситуації та людей, які вас напружують»
- ❖ «Розкажіть ситуацію з життя, де йдеться про людину, з якою б ви хотіли змінити(поліпшити) стосунки»
- ❖ «Розкажіть про суперечливі почуття до когось або чогось у вашому житті»
- ❖ «Щось або хтось, з ким зараз маю або мав у минулому конфлікт»
- ❖ «Мої позитивні та негативні почуття до батьків або до інших близьких осіб»
- ❖ «Чи є суперечливе ставлення (амбівалентність) до: 1) своєї роботи; 2) домашньої спільноти; 3) наявної життєвої ситуації тощо».

Завдання 3. «Когнітивний аспект консультативної роботи».

Вдумайтесь в мудрі думки відомих людей. За яких ситуацій вони могли б бути використані в консультативній роботі? Наведіть приклади улюблених сентенцій, які справляють на вас психотерапевтичний вплив, та продовжіть обговорення.

«Розум даний людині для того, щоб жити в мирі з тим, хто його не має» (Вольтер).

«Якщо ти не знаєш куди пливати, то жоден вітер не буде тобі попутним» (Сенека).

Ознайомтеся з таким поняттям когнітивної психотерапії як самоефективність. Напишіть

способи розвитку власної самоефективності.

Завдання 4. Прочитати новели Ірвіна Ялома. Проаналізувати помилки, що їх робить психотерапевт у своїй роботі

Форми контролю: опитування, перевірка практичних завдань та кейсів, експертне оцінювання консультативних інтерв'ю, аналіз роботи.

8. Методи навчання

Методи навчання у межах ОК «Психологічний практикум із індивідуального консультування особистості» спрямовані на формування у здобувачів освіти здатності до надання необхідної допомоги людям у вигляді рекомендацій щодо розв'язання їхніх психологічних проблем.

У навчальному процесі застосовуються:

- лекційні заняття з елементами проблемного викладу та мультимедійного супроводу;
- практичні та семінарські заняття, що передбачають аналіз кейсів, розв'язання ситуаційних завдань і роботу з реальними кейс-прикладами;
- інтерактивні методи (робота в парах (психолог-клієнт), трійках (психолог-клієнт-спостерігач) з подальшим аналізом, міні-дискусії, рольові ігри, мозкові штурми, ділові ігри), спрямовані на розвиток навичок прийняття спільних командних рішень;
- самостійна робота студентів за керівництва викладача, що включає опрацювання наукових та аналітичних матеріалів, використання сучасних інформаційних ресурсів.

9. Методи контролю

При вивченні здобувачами вищої освіти курсу «Психологічний практикум із індивідуального консультування особистості» застосовуються такі методи оцінювання набутих знань:

- поточний контроль здійснюється під час проведення практичних занять, і має на меті перевірку рівня підготовленості здобувача до виконання конкретної роботи. Поточний контроль реалізується у формі опитування, оцінювання активності на заняттях, розв'язання ситуаційних завдань та кейсів тощо;
- контроль самостійної роботи, представлення презентацій, доповідей, психологічних есе тощо;
- індивідуальне опитування;
- поточне тестування;
- аналіз та оцінювання результатів навчання;
- підсумковий контроль.

10. Питання гарантованого рівня знань здобувачів вищої освіти

1. Механізми психологічного впливу в консультативній роботі
2. Моделі консультативної допомоги
3. Професійна позиція консультанта
4. Етичні аспекти консультативної діяльності
5. Предмет роботи психолога-консультанта. Особистість клієнта
6. Особистість консультанта як інструмент впливу
7. Консультативні взаємини: правило трьох
8. Принципи надання психологічної допомоги особистості

9. Структура та хронотоп консультації
10. Початок консультативної взаємодії
11. Термінологічна «кухня» консультування
12. Дослідження проблеми: збір інформації
13. Первинна діагностика проблеми
14. Ідентифікація проблеми
15. Постановка та розв'язання терапевтичного завдання
16. Результативність консультативної роботи
17. Поняття про рапорт
18. Підстройка: фокус уваги та калібрування.
19. Сутність підстройки
20. Робота з сенсорними модальностями
21. Нетестова діагностика: поняття про психологічні ключі
22. Техніки прояснення інформації
23. Мікронавички з'ясування та уточнення інформації
24. Мікронавички розпізнавання емоційних переживань
25. Відображення почуттів
26. Фокусування переживань
27. Емпатійна відповідь
28. Відображення значень
29. Заохочення мовлення клієнта
30. Види запитань клієнту. Заохочення мовлення клієнта
31. Мова тілесного симптому
32. Активізація несвідомих процесів
33. Робота з образом і символом
34. Трансформація емоційних реакцій
35. Усвідомлення: чому так важливо перейти до переживань та відчуттів
36. Життєві навички, або аксіологія консультування
37. Техніки зв'язування
38. Неконгруентність та робота з нею
39. Зворотний зв'язок
40. Інтерпретація
41. Конфронтація
42. Робота з опором та переносом
43. Навіювання як основа інтервенції
44. Психологічна інформація як чинник впливу
45. Визначення пріоритетів
46. Інсайт
47. Маєвтика, або сократичний діалог
48. Позиції віддзеркалення
49. Директиви
50. Переформування, або рефреймінг
51. Актуалізація ресурсів людини
52. Арсенал психотехнологій та еклектизм як свобода вибору
53. Психологічне консультування як крок до себе
54. Сутність перенесення
55. Контрперенесення
56. Правила консультування для психологів-початківців
57. Професійна підготовка психолога-консультанта
58. Підвищення професійної кваліфікації психолога-консультанта
59. Супервізія як невід'ємна частина підготовки психолога-консультанта.

11. Розподіл балів, які отримують студенти

Поточне тестування, самостійна робота										Підсумковий контроль / іспит	Сума
Змістовий модуль 1					Змістовий модуль 2						
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10	40	100
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6		

T1, T2 ... T10 – теми ОК.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Критерії оцінювання	Оцінка за національною шкалою
90-100	A	Студент виявляє особливі творчі здібності, глибокі знання навчального матеріалу, що міститься в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах; вміє аналізувати явища, які вивчаються, у їх взаємозв'язку і розвитку; застосовувати теоретичні положення при розв'язанні практичних задач; володіє вмінням надавати чітку аргументовану відповідь на поставленні питання	відмінно
82-89	B	Студент вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи, надає лаконічну відповідь майже на всі поставленні питання; самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна	добре
74-81	C	Студент вміє оперувати необхідним колом понять та категорій; узагальнювати та систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві	
64-73	D	Студент відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень, слабе їх застосування при розв'язанні практичних завдань; аналізує навчальний матеріал за допомогою викладача, надає мало аргументовані відповіді, виправляє не всі помилки, значна кількість яких є суттєвими	

60-63	E	Студент володіє навчальним матеріалом на рівні вищому за початковий, проте має фрагментарне уявлення про деякі поняття та категорії курсу; надає неповне висвітлення змісту питань; має недостатнє вміння зробити аргументовані висновки; відповіді містять значну кількість недоліків і помилок	задовільно
35-59	FX	Студент не опанував значну частину матеріалу курсу; не володіє понятійним апаратом; не опрацював базову та допоміжну літературу. Мова не виразна, обмежена, бідна, словниковий запас не дає змогу оформити ідею. Практичні навички на рівні розпізнавання	незадовільно з можливістю повторного складання
0-34	F	Студент повністю не знає програмного матеріалу, не працював в аудиторії з викладачем або самостійно; допускає суттєві помилки у відповідях на питання, не вміє застосовувати теоретичні положення при розв'язанні практичних завдань	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

12.Методичне забезпечення

Методичне забезпечення навчальної дисципліни «Психологічний практикум із індивідуального консультування особистості» включає:

1. Посібники.
2. Опорний конспект лекцій по всіх темах курсу, у тому числі й для самостійного вивчення в електронному вигляді (навчальна платформа Moodle).
3. Завдання та методичні рекомендації до виконання практичних робіт (навчальна платформа Moodle).
4. Пакети контрольних завдань для підсумкового контролю (навчальна платформа Moodle).

13. Рекомендована література

Основна

1. Вавринів О.С., Яремко Р.Я. Основи психологічного консультування : навчальний посібник. Львів : ЛДУ БЖД, 2020. 112 с.
2. Васьківська С.В. Основи психологічного консультування: Навчальний посібник. Київ : Четверта хвиля, 2004. 256 с.
3. Магдисюк Л.І., Федоренко Р.П. Основи психологічного консультування : навчальний посібник. Луцьк : Вежа-Друк, 2022. 360 с.
4. Панок В. Г., Чаплак Я. В., Андрєєва Я. Ф. Основи психологічної допомоги: теорія та практика психоконсультування : навч. посібник / за заг. ред. В.Г. Панка, І.М. Зварича. Чернівці : Чернівець. нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, 2019. 384 с. URL: https://library.megu.edu.ua:9443/jspui/bitstream/123456789/6534/1/2019-Panok_Chaplak_Andreeva.pdf
5. Славіна Н.С. Психологічне консультування: навчально-методичний посібник. Кам'янець-Подільський : Видавець Ковальчук О.В., 2022. 180 с.

6. Шевченко Н. Ф. Індивідуальне психологічне консультування : навчальний посібник для здобувачів ступеня вищої освіти магістра спеціальності «Психологія» освітньо-професійної програми Психологія. Запоріжжя : Запорізький національний університет, 2025. 220 с.

Додаткова

1. Калмиков Г.В. Психотерапія і психоконсультування: підходи до встановлення статусу. *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*. № 1, 2021 URL: <https://chasopys-ppp.dp.ua/index.php/chasopys/article/view/35/32>
2. Климчук В.О. Сучасне психологічне консультування та психотерапія: дискурс соціального конструкціонізму. *Практична психологія та соціальна робота*. № 2. 2013. С. 63-68. <https://www.academia.edu/7454145>
3. Михальчук Ю., Камінська О. Емоційна стійкість особистості: сутність та складові феномену. Міжнародні тенденції та перспективи розвитку в освіті та науці в умовах глобалізації : Збірник тез доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції до 100-річчя від дня народження академіка Степана Дем'янчука (м. Рівне, 13 листопада 2025 р.). Рівне, 2025. Ч І. 340 с. С. 206-207.
4. Михальчук Ю.О. Базові концепти психологічного консультування та психотерапії ВПО. *Інноваційні дослідження та перспективи розвитку науки і техніки у XXI столітті : збірник тез доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції до 30-річчя Приватного вищого навчального закладу «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука»*. Рівне, 19 жовтня 2023 р. у 4 т. Рівне : О.Зень, 2023. 275 с. С. 164-166.
5. Михальчук Ю.О. Вербальні, паравербальні та невербальні засоби спілкування психолога-консультанта. *Вісник Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука. Серія: Педагогіка та психологія*. №3 (2025).348 с. С.200-206. <https://journals.megu.rovno.ua/index.php/ped-psyh/issue/view/5/6>
6. Михальчук Ю.О. Наративи війни ВПО: досвід консультування та психотерапії. *ГАБІТУС : Науковий журнал*. Випуск 39. Одеса : Видавничий дім «Гельветика». 2022. 282 с. С. 170-174. (BAK) http://habitus.od.ua/journals/2022/39-2022/39_2022.pdf
7. Alfonso C.A. Clinical Implications of Countertransference in the Treatment of Addictions. *Psychodyn Psychiatry*. 2023 Jun;51(2). P. 133-140. doi: 10.1521/pdps.2023.51.2.133.
8. Crego A, Yela J.R., Riesco-Matías P., Gómez-Martínez M.Á., Vicente-Arruebarrena A. The Benefits of Self-Compassion in Mental Health Professionals: A Systematic Review of Empirical Research. *Psychol Res Behav Manag*. 2022 Sep 14;15. P. 2599-2620. doi: 10.2147/PRBM.S359382.
9. Holden C.L., Jeanfreau M.M. Are Perfectionistic Standards Associated with Burnout? Multidimensional Perfectionism and Compassion Experiences Among Professional MFTs. *Contemp Fam Ther*. 2023;45(2). P. 207-217. doi: 10.1007/s10591-021-09605-6.

14. Інформаційні ресурси

1. Етичний кодекс психологів-консультантів. Асоціація психологічного консультування та травматерапії. – Режим доступу: <https://www.psycounseling.org/ethics>
2. Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського: www.nbuv.gov.ua
3. Про затвердження Положення про психологічну службу у системі освіти України: Наказ МОН України від 22.05.2018 № 509. URL:

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0885-18>

4. Про затвердження Порядку застосування методів психологічного і психотерапевтичного впливу: Наказ МОЗ України від 15.04.2008 № 199. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0577-08>
5. Google Академія: <http://scholar.google.com.ua>